

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120418753
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120418753.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla v právnej veci žalobkyne: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XX, XXX XX J., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o zaplatenie finančného zadost'učinenia vo výške 370,- eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 14.09.2021, č. k.: 28Csp/71/2020-74, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 300 eur a to do 3 dní v od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá. Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa nárok uplatnila žalobu doručenu elektronicky Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11.11.2020 v upomínacom konaní, pričom upomínací súd v súlade s platnou právnou úpravou (po zrušení vydaného platobného rozkazu z dôvodu podaného odporu proti platobnému rozkazu žalovaným) vec postúpil dňa 16.12.2020 na konanie - Okresnému súdu v Žiari nad Hronom ako vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci podľa CSP. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 370,- eur, s odkazom na ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 18Csp/4/2016 zo dňa 02.03.2017 právoplatným dňa 04.09.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/343/2017 zo dňa 31.07.2018 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni sumu 1508,50 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 05.07.2016 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu. Z týchto právoplatných rozhodnutí súdov vyplýva, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľ úspešne domohla svojho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo založené na porušení práva spotrebiteľa pri nedodržaní povinností poskytovateľa úveru (žalovaného) z hľadiska dodržania obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (žalovaný neuviedol správnu výšku RPMN resp. údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) resp. zmlúv o úvere zo dňa 12.11.2013 a zo dňa 19.02.2016, ktoré uzavrela žalobkyňa so žalovaným a ktoré súd posúdil ako bezúročné a bezpoplatkové podľa § 11 ods. 1 písm.

b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobkyňa sa domohla svojho práva potom, čo iniciovala súdne konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, čelila aj odvolaciemu konaniu, keďže žalovaný jej právo neuznával a prvostupňový rozsudok napadol odvolaním. Zo strany žalovaného nedošlo k dobrovoľnému plneniu ani na základe predmetného právoplatného rozhodnutia a žalobkyňa musela podať návrh na vykonanie exekúcie. Súd dospel k záveru, že okrem formálnej podmienky vyžadovanej zákonom a to úspešné porušenie práva alebo povinnosti, sú tu dôvody na strane žalobkyne, ktoré vzhľadom na individuálnu povahu jej sporu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujú. Porušenie práva žalobkyne nielenže bolo spôsobilé privodiť ujmu ako spotrebiteľovi, ale takúto ujmu aj privodilo, keď spotrebiteľ (žalobkyňa) nad rámec svojich povinností uhradila žalovanému celkovo sumu 1508,50 eur v ohraničenom časovom období, čo na strane žalobkyne znamenalo v tomto období (trvajúcim viac než 2 roky a jeho dôsledky pretrvávajú až do súčasnosti) ekonomickú ujmu minimálne v nemožnosti týmito finančnými prostriedkami nakladať. Zákonným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti, zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola vôbec spôsobená ujma. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý sa snažil zľahčovať svoje porušenie zákonom stanovených povinností tým, že žalobkyňa v rámci kontraktčného procesu nebola dostatočne obozretná, bola ľahostajná a podpisom zmlúv o úvere pristúpila na zmluvné podmienky, ktoré v čase podpisu nenamietala. Porušenie zákona zo strany žalovaného ako dodávateľa pri formulácii predmetných zmlúv o úvere, ktorých obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť a mohla ich prijať len ako celok, alebo odmietnuť (kedy by jej úver nebol poskytnutý) nemôže v konečnom dôsledku byť na prospech dodávateľovi vo vzťahu k uplatnenému nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

4. Sumu 300 eur súd považuje za primerané zadosťučinenie s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práv žalobkyne ako spotrebiteľky, slabšej zmluvnej strany, aj v pomere k sume, ktorú žalovaný pre porušenie zákonných povinností titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 1 508,50 eur od žalobkyne prijal. Teda 150,- eur v súvislosti s každou z uzavretých zmlúv o spotrebiteľskom úvere, čo predstavuje približne 20 % zo sumy, ktorá bola žalobkyňou žalovanému bezdôvodne zaplatená. Súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného vo výške 300 eur a vo zvyšnej časti (do sumy 70,- eur) žalobu zamietol.

5. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd jej preto priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (§ 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP). Žalobkyňa bola v konaní úspešná čo do základu uplatneného nároku a pokiaľ jej súd na základe vlastnej úvahy nepriznal finančné zadosťučinenie v celej uplatnenej výške, nemožno to z procesného hľadiska považovať za neúspech v konaní. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 18Csp/4/2018 zo dňa 02.03.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.08.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018 sp. zn. 12Co/343/2017-115. Žalovaný však považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaného prípadu prípadne priznanú náhradu finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je treba vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom, či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany nielen deklaráciu porušenia. Na právnu úpravu nemajetkovej ujmy spotrebiteľa zakotvenú inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia sa primerane vzťahujú ustanovenia náhrady ujmy podľa Občianskeho zákonníka (ust. § 13 ods. 3 v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo).

8. Žalovaný žiada, aby pri posudzovaní žalobcom uplatneného práva súd vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktačného postupu ľahostajne, a o úver požiadala celkovo štrnásť krát. Žalovaný má zato, že uzavretie zmlúv nemalo v žiadnom prípade za následok nezákonné postihnutie majetku a vlastníctva žalobkyne. Žalobkyňa si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv a preto dobrovoľne uhrádzala splátky. Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala tak v inej kvalite než to ukazuje jej prejav. Žalobkyňa svoju vôľu uzavrieť zmluvy potvrdila svojím podpisom, skutočnosť, že dodatočne usúdila, že zmluvy sú pre ňu subjektívne nevýhodné ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno to kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle žalobkyne, ktorá bola pri uzatváraní zmlúv dobre informovaná avšak ľahostajná. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu priznaním finančného zadosťučinenia (viď. rozsudok KS Žilina sp. zn. 9Co/343/2013, judikatúra SDEÚ).

9. Žalovaný má zato, že pre priznanie finančného zadosťučinenia nepostačuje všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkového právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným. Žalobkyňa v konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia netvrdila, že žalovaný jej spôsobil nejakú nemajetkovú ujmu. Taktiež netvrdila, že predmetný úver práve neuvedením chýbajúceho údaja bol pre ňu neprijateľným. Preto, ak bol v predmetnom konaní súdom prijatý záver, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, tak už bola nastolená v danom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ju riešiť ešte osobitným rozhodnutím, vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ust. § 3 ods. 5, ktoré stanovuje predpoklady finančného zadosťučinenia (t.j. porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými prepismi, úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti, primeranosť zadosťučinenia, zodpovedná osoba, nemajetková ujma) pričom všetky predpoklady priznania finančného zadosťučinenia podľa tohto ustanovenia musia byť naplnené kumulatívne. Preventívna funkcia primeraného finančného zadosťučinenia má pôsobiť aj na dodávateľa, ale aj na spotrebiteľa. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému subjektu, t.j. aj subjektu spravajúcemu sa ľahostajne, v žiadnom prípade nemožno chápať ako pozitívne preventívne pôsobenie. Práve existencia 14-tich uzatvorených zmlúv medzi žalobkyňou a žalovaným predstavuje vyššie uvedený prípad. Za daného stavu a s ohľadom na opakované ľahostajné konanie žalobkyne, výška uplatneného finančného zadosťučinenia nezodpovedá svojmu účelu, teda pôsobiť preventívne naprieč existujúcich spotrebiteľských vzťahov. V danom prípade nie je priznaním finančného zadosťučinenia naplnená jeho preventívna funkcia ani z toho dôvodu, že žalovaný v novo vzniknutých spotrebiteľských úverových vzťahoch už niekoľko rokov konštatovanú neprijateľnú podmienku nepoužíva. V prípade, ak bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma sa do popredia dostáva kompenzačná funkcia t.j. navrátenie do predošlého stavu. V danom prípade bolo žalobkyňi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a teda nie je čo kompenzovať.

10. Žalovaný namieta, že žalobkyňa odôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia len poukazom na výšku bezdôvodného obohatenia. Uvedené nasvedčuje absolútne nepochopenie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým sa má kompenzovať vzniknutá nemateriálna ujma. Žalobkyňa nijakým spôsobom nešpecifikovala, v čom spočívala nemajetková ujma odôvodňujúca jej priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 370 eur.

11. Žalobkyňa navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Odvolanie žalovaného, jeho argumentácia iba kopíruje jeho predchádzajúce vyjadrenia. Odvolanie je zmätočné, nezohľadňujúce napádané rozhodnutie a v jeho závere žalovaný poukazuje na údajnú ľahostajnosť žalobkyne ako spotrebiteľa vo vzťahu k zmluvnému vzťahu, pričom vyjadrenia žalovaného sú všeobecné a boli predmetom konania, ktoré predchádzalo tomuto konaniu, v ktorom súd už konštatoval porušenie práv spotrebiteľa žalovaným. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa na vznik nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie vyžaduje splnenie nasledujúcich podmienok: žalobca musí mať postavenie spotrebiteľa, zo strany porušiteľa došlo k porušeniu práva alebo povinnosti zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo z osobitných predpisov na ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľ musí porušenie práva alebo povinnosti úspešne uplatniť na súde, a právo na primerané fin. zadosťučinenie mu patrí od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Žalobkyňa má zato, že z jej strany došlo k preukázaniu splnenia všetkých zákonných podmienok ust. § 3 ods. 5. Súd v konaní ktoré predchádzalo konaniu o primeranom finančnom zadosťučinení, aj v tomto konaní o primeranom fin. zadosťučinení konštatoval, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa (je splnená

prvá zákonná podmienka § 3 ods. 5) a preto sa ňu vzťahuje ust. § 3 ods. 5. Konajúci súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že ide o nárok podľa cit. zákona, nakoľko žalobkyňa si úspešne uplatnila porušenie svojho práva žalovaným a to v konaní sp. zn. 18Csp/4/2016. Predmetné rozhodnutie nepredstavovalo sankciu ako to žalovaný nesprávne uvádza v odvolaní, ale bolo nájdением práva - uvedením (spotrebiteľského) vzťahu do právneho súladu. Spotrebiteľ preukázal porušenie svojich práv v pôvodnom konaní, preto súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Uvedené je dôkazom splnenia aj druhej podmienky zákona 250/2007 Z. z. a splnenie tretej podmienky podľa tohto zákona uvedenej vyššie žalobkyňa preukázala právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 18Csp/4/2018. Argumentácia žalovaného smerujúca k tomu, že priznanie požadovaných fin. prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak, je v rozpore s logickým a gramatickým výkladom ust. § 3 ods. 5 a je taktiež v rozpore so zmyslom nároku na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý nárok explicitne vyjadruje podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva na súde. K výške uplatneného finančného zadosťučinenia žalobkyňa uvádza, že posúdenie výšky je v kompetencii súdu. Nakoľko v danom prípade táto výška predstavuje cca 20 % z toho, o akú sumu sa žalovaný na úkor žalobkyne obohatil, ide o primerané finančné zadosťučinenie, takéto súd priznal. Žalobkyňa preukázala aj splnenie poslednej podmienky v súvislosti s uplatnením nároku na primerané finančné zadosťučinenie a to, že za porušenie práv spotrebiteľa zodpovedá subjekt, ktorý sa na úkor žalobkyne obohatil t.j. označený žalovaný v tomto konaní. Jediným kritériom posúdenia výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť k porušeniu práv spotrebiteľa a s touto otázkou sa súd zreteľne a dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti vid' aj iné rozhodnutia všeobecných súdov SR potvrdzujúce argumentáciu žalobkyne.

12. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že obsah svojho odvolania považuje za dostačujúci aj vzhľadom na to, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného opakovane uvádza tie isté skutočnosti. Trvá na zrušení rozsudku okresného súdu a novom prejednaní veci.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol iné dôvody než tie, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, teda náležite, presvedčivo a je preskúmateľné.

16. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol kritériá pre priznanie a určenie výšky finančného zadosťučinenia, ich naplnenie odôvodnil v intenciách daného prípadu. Súd uviedol z akých konkrétnych zistených skutkových okolností vychádzal keď žalobkyňou uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie priznal, ako aj keď tento nárok priznal práve vo výške 300 eur, ktorá je podľa úvahy okresného súdu v danom prípade primeraná, vzhľadom na intenzitu zásahu do práva spotrebiteľa (žalobkyne). V tejto súvislosti možno poukázať napr. na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo 147/2007, 6Obo 302/2006, podľa ktorých napriek tomu, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, ktorý nie je viazaný na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok, vyplýva, že je treba mať na zreteli, že finančné zadosťučinenie a jeho výška má byť „kompenzáciou za nevyčísliteľné straty, ktoré postihnutý utrpel“ resp. „prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť“. Inak povedané, aj keď predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa to, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na jeho ochranu, je treba zrozumiteľne uviesť, či a ktoré práva žalobcu ako spotrebiteľa boli porušené postupom žalovaného a posudzovanou úverovou zmluvou v danom, v konkrétnom prípade.

Ako je vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že v prejednávanom prípade rozhodnutie okresného súdu tieto atribúty splňuje. Súd o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažoval v intenciách daného sporu a vychádzal z konkrétnych zistených skutkových okolností, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsah nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pre svoju úvahu o výške primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch mal súd k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých pri svojich úvahách vychádzal, prihliadal na to akým spôsobom výšku zadosťučinenia žalobkyňa zdôvodňovala, aké dôkazy v tomto smere označila.

17. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu vo veci samej potvrdil, potvrdil aj závislý výrok o trovách konania z vecne správnych dôvodov.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.